

به نقل از: پیام فدایی، ارگان چریکهای فدایی خلق ایران شماره ۲۹۱، آبان ۱۴۰۲

### "افغان ستیزی"، جلوه ای از ماهیت فاشیستی و ضد خلقی جمهوری اسلامی!

در امتداد سیاست های به غایت ارتجاعی و نژاد پرستانه رژیم ددمنش جمهوری اسلامی نسبت به پناهندگان افغان مقیم ایران، یک بار دیگر مردم ما شاهد موجی از افغان ستیزی و وحشی گری رژیم ضد انسانی حاکم علیه صدها هزار مهاجر ستمدیده افغان در شهرهای مختلف ایران می باشند که تازه ترین آن در روز پنجشنبه ۱۲ مهر در شهرک اقبالیه قزوین اتفاق افتاد. در این تاریخ جمعی از افرادی که در خبرها از آنها به عنوان "اهالی" این شهرک نام برده شد با سر دادن شعارهایی مانند "توپ، تانک، فشفشه، افغانی باید گم بشه" موجی از افغان ستیزی، ترس و نفرت پراکنی را دامن زدند. تصور چهره وحشتزده زنان و کودکان افغان که از ترس لت و پار شدن به دست مزدوران و مرتجعینی که علیه آنها به این شهرک لشکرکشی کرده بودند، خود را در خانه هایشان محبوس کرده بودند دل هر انسان آزادیخواه و دشمن واقعی ظلم و ستم و سرکوب را به درد آورد.

در مورد تعرض سازمانیافته اوباشان رژیم فاسد جمهوری اسلامی و برخی از ارادل و اوباش لمپن مآب و ناآگاه علیه افغان ها در هفته های اخیر می توان به چند نمونه دیگر نیز اشاره کرد. یکی از این موارد مربوط به حمله اوباشان رژیم به خانه های پناهجویان و مهاجرین افغان در منطقه کشتارگاه یزد بود که در جریان آن مهاجمین در میان سکوت و حمایت نیروهای رسمی به اصطلاح انتظامی حکومت، افغان ها را مورد ضرب و شتم قرار داده و خانه های آنان را به آتش کشیدند، به طوری که تعدادی از آنان سوخته و مجروح شدند. همچنین در محله قاسم آباد شهریار، تعدادی مزدور موتور سوار با چهره های پوشیده با قمه و چوب به افغان های ساکن آنجا حمله برده و تعدادی از آنان را وحشیانه مجروح کردند. نمونه دیگر در محله عشق آباد اصفهان می باشد که مزدوران رژیم با حمله به یک پناهجوی افغان او را از ناحیه سر به طرز فجیعی مجروح کردند به طوریکه مادرش پس از ضرب و شتم پسرش سخته کرد و هر دوی آنان راهی بیمارستان شدند.

شکی نیست که این حملات وحشیانه، نه به خاطر نفرت توده های محروم و زحمتکش ایرانی \_آنطور که سران تبهکار رژیم تبلیغ می کنند\_ از هم زنجیران افغانستانی خود، بلکه یک برنامه سازمانیافته از سوی رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی است که با تشدید بحران های عمیق سیاسی، اقتصادی، اجتماعی خود و خیزش انقلابی مردم جان به لب رسیده سعی در به انحراف کشاندن مبارزات اصلی مردم داشته و به عنوان یکی از حربه های غیرانسانی ضد خلقی خویش با این ابزار به ایجاد تفرقه و نفاق در بین توده های محروم و به جان آمده و سوق دادن آنها علیه پناهجویان و مهاجران بی دفاع و بی گناه افغان را دارد.

عوامل رژیم و رسانه های وابسته به آن در تلاش هستند که با دروغ، فریب و ایجاد اختلاف و نزاع در بین توده های تحت ستم ایران و کارگران و زحمتکشان افغانستانی، افغان ستیزی را به فرهنگی رایج در جامعه تبدیل کنند. حقیقت این است که کارگران، مهاجرین و پناهجویان در طول سالیان اقامت شان در ایران در زیر فشار رژیم جمهوری اسلامی از بیشترین خشنونت ها، تبعیض ها، تحقیرها، بی حقوقی ها، ستم ها و غیره رنج برده اند. اما سردمداران رژیم حاکم بر آنند که تمام مصائب و مشکلات جامعه مانند بیکاری، کمبود مسکن، افزایش جرم و جنایت، افزایش قیمت نان، افزایش هزینه زندگی و غیره را به گردن ستمدیدگان افغانستانی مقیم ایران بیندازند. برای مثال نگاهی به تیترو روزنامه جمهوری اسلامی با عنوان (هشدار جمهوری اسلامی از فاجعه هجوم مهاجران افغان به ایران) از سایت خبر آنلاین می کنیم که در آن چنین نوشته شده است: "پیشنهاد می کنم مسئولان ارشد کشور به صورت ناشناس و بدون تشریفات و پس فنگ و پیش فنگ به شهرهای مختلف سفر کنند و به میان مردم بروند و از نزدیک به حضور آنان آشنا شوند. اگر فرصت این کار را در سطح گسترده کشور نداشتند، به همین تهران و حداکثر شهر ری و مناطق جنوب تهران سری بزنید تا از عمق فاجعه ای که در راه است مطلع شوید. این واقفیت را هم باور کنید که با چشم خود دیدن و با گوش خود شنیدن، تفاوت زیادی با خواندن گزارش های اطرافیان دستگاه دارد، «شنیدن کی بود مانند دیدن» را برای چنین روزهایی گفته اند."

همچنین به تاریخ ۲۲-۲۳-۱۴۰۲ در تیترو روزنامه جمهوری اسلامی نوشته شده است: "جنوب تهران در اشغال افغان ها! این یک موضوع کاملاً امنیتی است" تیترو این روزنامه با واکنش شدید کاربران فضای مجازی مواجه شده که در اینجا به چند نمونه آن نگاه می کنیم. رها: از مطالبی که در این روزنامه درج شده نباید ساده گذشت: چون با ترسیم یک چهره زشت علیه مهاجرین می خواد مردم رو با مهاجرین وارد درگیری کنه ... حالا با چه هدفی خدا میدونه ...

s.gh: من می نویسم "روزنامه جمهوری اسلامی" شما بخونید: روزنامه انگلیسی-آمریکایی. هدف از این تیترو تهران در اشغال افغان ها چیست؟

حسانه: آقایون مسئول نمی خواد شما به خودتون زحمت بدین و نظارت کنید. من به شما معرفی می کنم، روزنامه ای که با تمام قوا کشور رو به سمت درگیری با همسایگان سوق میدهد روزنامه جمهوری اسلامی است، البته باید نامش را گذاشت روزنامه نئوفاشیستی. اگر خسته نمی شید به نیم نگاهی به این روزنامه بیندازید.

hiloo: یک روزنامه داخلی جمهوری اسلامی خیلی صریح اومده گفته (جنوب در اشغال افغان ها) مثل اینکه نوبت این شده که آغاز کنه، درگیری ها رو علیه مردم و مهاجرین. وقتی میگم نباید ساده از کنار روزنامه ها گذشت یعنی اینکه مشخص بشه چه اهدافی وجود داره!!" و ...

همانطور که دیده می شود واکنش های کاربران فضای مجازی چهره نژاد پرستانه و افغان ستیزانه رژیم منفور حاکم را در سطح مردمی بخوبی توضیح داده اند که دیگر احتیاجی به توضیح آن نمی باشد.

کارگران، زحمتکشان و مهاجرین افغان که در اثر فجایع ناشی از چهار دهه جنگ های خانمان برانداز و ویران کننده امپریالیست ها و دار و دسته های مزدور مجبور به ترک خانه و کاشانه خویش و پناه آوردن به کشورهای منطقه نظیر پاکستان و ایران شده اند همچون کارگران و دیگر اقشار زحمتکش کشورمان تحت استثمار شدید سرمایه داران زالو صفت حاکم قرار دارند و در مبارزه علیه رژیم خونخوار جمهوری اسلامی که باعث فقر، تنگدستی، بیکاری، ستم و سرکوب و تفرقه و غیره می باشد دارای دردی مشترک می باشند.

واقعیت این است که دهه هاست که کشور افغانستان مورد هجوم وحشیانه نیروهای امپریالیستی و مزدورانش قرار گرفته و کشتار و خونریزی و غارتگری توسط این قدرت ها در آن ادامه داشته است. در واقع، از زمانی که امپریالیسم آمریکا به بهانه حمله تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، کشور افغانستان را مورد تهاجم نظامی خود قرار داده، روزی نیست که این قدرت امپریالیستی و غارتگر و متحدینش و مزدوران داخلی شان، که خود، ساخته امپریالیست ها می باشند جنایتی در این کشور نیافریده باشند و هزاران غیر نظامی افغان از زنان، کودکان و سالمندان به دست نیروهای متجاوزگر و ارتجاعی به قتل رسیده باشند. یکی از نمونه های آن کشتار روستائیان در منطقه پنجوایی در استان قندهار می باشد. در جریان این کشتار نیروهای اشغالگر آمریکا با وحشی گری تمام به قتل عام کودکان، زنان و مردان بی گناه در این منطقه پرداخته و اجساد آنها را سوزاندند. همچنین باید به بیماران درمانگاه پزشکان بدون مرز در قندوز افغانستان توسط هواپیماهای آمریکایی اشاره کرد که باعث قتل عام عده ای از دکترها، پرستارها، کارمندان و بیماران بیمارستان گردید. این جنایتی بود که مزدوران امپریالیسم آمریکا به بهانه از بین بردن طالبان مرتکب شدند.

امروز امپریالیسم آمریکا و نیروهای نظامی اش و ناتو پس از جنایت های وحشیانه در افغانستان سناریوی جدید دیگری که هدف آن تقویت و قدرت گیری طالبان در منطقه می باشد را در دستور کار خود قرار داده اند و قلاده سگ های زنجیری خود یعنی طالبان را برای اهداف و مقاصد استثمارگرانه و سرکوبگرانه باز گذاشته اند. آنچه که امروز در افغانستان می گذرد حاصل سال ها سیاست تجاوزگرانه آشکار امپریالیسم آمریکا با متحدینش می باشد که با خونریزی به نام مبارزه با تروریسم و برقراری دموکراسی و آزادی، مردم تحت ستم افغانستان را به خاک و خون کشانده اند. بر این مینا امروز زندگی رنجیده مردم افغانستان در معرض یکی از وحشیانه ترین یورش های دشمنان خارجی و داخلی قرار گرفته است. وضعیت اسفناک زندگی مردم افغانستان که از طریق مزدوران طالبان به مردم تحمیل شده در واقع حاصل سیاست های ضد مردمی امپریالیست ها در منطقه است که در میان آنها امپریالیسم آمریکا نقش ویژه دارد.

حکومت طالبان این دست پرورده امپریالیسم آمریکا در ادامه قتل و عام مردم ستمدیده افغانستان با کشتار دانشجویان دختر در مدارس و دانشگاه ها، به اسارت گرفتن زنان و کودکان، آوارگی، جنگ، بی خانمانی و جنایات بی رحمانه دیگر به اجرای فرامین اربابان خود پرداخته است. از این رو مردم زحمتکش افغانستان سال هاست با جنایت های وحشیانه و ضد انسانی مزدوران طالبان به ویژه علیه زنان و کودکان دختر، شکنجه و اعدام جوانان، ربودن دختران و به بردگی کشاندن آنان و هزاران مصائب و مشکلات دیگر دست به گریبانند. بی دلیل نیست که کشور افغانستان یکی از بالاترین تعداد مهاجران را در سطح جهان دارا می باشد. این مهاجران به میل خود ترک وطن نکرده اند. شرح حال اینان همان است که برتولت برشت سروده است:

"اما،

ما به میل خود جلای وطن نکرده ایم

تا وطن دیگری اختیار کنیم

و نیز به سرزمینی نیامده ایم

که همواره ماندگار باشیم

بلکه

ما، گریختگانیم، ما متواریانیم".

با تحمل همه این جنایات مصائب، هنگامی که برخی افغان های محروم ستمدیده در آرزوی دسترسی به یک محل امن، خود را با هزار بدبختی به کشورهای همسایه ای نظیر ایران رسانده اند، تازه وارد یک جهنم دیگر شده اند که توسط سرمایه داران حاکم بر ایران و رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی برایشان آماده شده است. کارگران و مهاجرین و پناهجویان افغان در طول ده ها سال اقامت در ایران از محدودیت ها، تحقیرها و بی حقوقی های زیادی رنج می برند که می توان در اینجا به چند نمونه آن اشاره کرد.

کارگران مهاجر افغان در ایران از قانون کار و بیمه درمان و اجتماعی بی بهره می باشند و همچنین حداقل دستمزد برای آنان وجود ندارد. این کارگران حق کار در سازمان های دولتی را ندارند و در بسیاری از کارخانه های بزرگ صنعتی مانند ذوب آهن، فولاد، پتروشیمی و غیره اجازه کار به آنان داده نمی شود. به این دلیل کارگران افغان بیشتر دارای شغل هایی مانند کارگر ساختمانی، کارگر کوره پزخانه، کار در چاه کنی، کار در مزارع، کارهای نظافتی و کار در خانه و غیره هستند.

از محدودیت ها و تبعیض های دیگر می توان به فرزندان مهاجران افغان که در ایران متولد می شوند، اشاره کرد. به این فرزندان تابعیت ایرانی تعلق نمی گیرد و همچنان مهاجر محسوب می گردند. حتی بسیاری از کودکان که از مادرهای ایرانی متولد شده اند دارای شناسنامه نمی باشند. بخش بسیاری از کودکان افغانستان در ایران را کودکان کار تشکیل می دهند که منبع در آمد خانواده شان هستند. از محدودیت های دیگر اجتماعی امتناع مدارس از ثبت نام بسیاری از کودکان افغان می باشد که آنان را از آموزش باز می دارند. از تبعیض های رایج دیگر می توان به پرداخت نشدن و کم کردن دستمزد آنان توسط کارفرمایان زالو صفت اشاره کرد مهاجرین افغان اجازه

مسافرت آزاد در ایران را ندارند و حتی کسانی که دارای کارت اقامت می باشند از ورود به ۱۵ استان کشور محروم می باشند. دانشجویان و یا افرادی از مردم افغانستان که دارای مدارک قانونی رژیم می باشند نمی توانند از کارت بانکی استفاده کنند. از جمله تبعیضات دیگر می توان به ممنوعیت ورود افغان ها به برخی از اماکن عمومی مانند پارک ها و تفریح گاه ها اشاره کرد که هیچ فرقی با سیاست های فاشیستی و نژادپرستانه جلاذانی نظیر هیتلر و نازی ها ندارد! شرایط اسفناک و هولناک زندگی افغان ها در به اصطلاح اردوگاه های نگه داری از پناهندگان غیرقانونی مورد دیگری ست که حتی تصور آن لرزه بر تن انسان می اندازد. از طرف دیگر، برغم تمامی محدودیت های غیر انسانی که بر ستمدیدگان افغان در ایران اعمال می شود، تا آنجا که به سیاست های ضدانقلابی رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی باز می گردد، این حکومت در مقاطع مختلف از افغان ها در گردان های نظامی و اهداف جنگی خود استفاده نموده و آنان را به مثابه گوشت دم توپ مورد سوء استفاده قرار داده است.

نمونه های ذکر شده در فوق تنها جزئی از قوانین ضد بشری و رفتار نژادپرستانه و فاشیستی جمهوری اسلامی در قبال کارگران و مهاجرین افغان را آشکار می سازد. امروز حاکمان مرتجع جمهوری اسلامی کارزار گسترده و وسیعی را علیه گریختگان و متواریان افغانی مقیم ایران به راه انداخته و چهره کریه و ددمنش خود را بیشتر به نمایش گذاشته اند.

رژیم ضد انسانی جمهوری اسلامی برای غلبه بر ناتوانی های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی خود، کارگران افغان را مسئول رشد ناامنی، گسترش دزدی و جنایت، بیکاری، فساد و مشکلات دیگر قلمداد می کند. آنهم در شرایطی که سرمایه داران زانو صفت حاکم سال هاست از قیل کارگران زحمتکش افغان به عنوان یک لشکر ذخیره کار ارزان جیب های خود را پر می کنند. در همان حال این رژیم میلیون ها دلار از مجامع بین المللی برای باصلاح میزبانی از مهاجرین افغان دریافت می کند.

واقعیت این است که کارگران و زحمتکشان افغان بخشی جدایی ناپذیر از کارگران و مردم ایران را تشکیل می دهند و حق طبیعی آنان است که در هر کجای ایران زندگی کنند و از خدمات اجتماعی، بهداشتی و غیره بهره مند باشند. اما مسلم است که تا وقتی که رژیم دیکتاتور جمهوری اسلامی بر اریکه قدرت قرار دارد، توده های زحمتکش و ستمدیده افغانستان از سرکوب، تحقیر، استثمار و مصائب دیگر رهائی نخواهند یافت. این رژیم های دست نشانده توسط امپریالیست ها در ایران و افغانستان هستند که زندگی را برای ستمدیدگان ایران و افغانستان به جهنمی تبدیل کرده اند. در نتیجه تنها راه رهایی همه زحمتکشان و ستمدیدگان افغان در ایران مبارزه مشترک با هم طبقه ای های خود علیه رژیم های وابسته به امپریالیسم در ایران و افغانستان جهت سرنگونی آنها و رهائی از سلطه امپریالیسم می باشد.

برقراریاد همبستگی خلق های ایران و افغانستان علیه دشمنان مشترک شان  
ننگ و نفرت بر سیاست های افغان ستیزی جمهوری اسلامی ایران

اکبر نوری

آبان ۱۴۰۲